

Старійшина Пол В. Джонсон
Сімдесятник

Перемагаємо Тим, Хто нас полюбив!

Випробування існують не лише для того, щоб перевірити нас. Вони надзвичайно важливі для набуття рис божественності.

Земне життя, окрім іншого, сповнене випробувань, лиха й нещастя, і деякі з випробувань, що постають перед нами в житті, можуть бути нестерпно болісними. Чи то хвороба, чи зрада, спокуси, втрата близької людини, стихійні лиха чи інші тяжкі нещастя—страждання є однією зі складових нашого життя на землі. У багатьох людей виникає запитання, чому ми маємо проходити крізь тяжкі випробування. Нам відомо, що одна з причин—це випробувати нашу віру, щоб подивитися, чи будемо ми робити все, що заповідав Господь¹. На щастя, у цьому земному житті є досконалі умови для того, щоб зазнати цих випробувань і пройти їх².

Але ці випробування існують не лише для того, щоб перевірити нас. Вони надзвичайно важливі для набуття рис божественності³. Якщо ми належним чином переносимо ці страждання, вони будуть освячені нам на користь⁴.

Старійшина Орсон Ф. Уїтні сказав: “Жоден біль, від якого ми страждаємо, жодне з випробувань, яких ми зазнаємо, не є марними. ...

Усе, від чого ми страждаємо і все, що ми зносимо, особливо, коли ми зносимо це з терпінням, зміцнює наш характер, очищує наше серце, розширює нашу душу і робить нас більш люблячими і милосердними. ... І саме через горе і страждання, важку працю і нещастя ми набуваємо тієї освіти, заради якої прийшли сюди”⁵.

Нещодавно одному дев’ятирічному хлопчику був поставлений діагноз—рідкісна форма раку кісток. Лікар пояснив, яким є діагноз і яким буде лікування, зокрема хіміотерапія протягом багатьох місяців і складна операція. Він сказав, що це буде дуже важкий час для хлопчика і його сім’ї, а потім додав: “Люди запитують мене: “Чи буду я по завершенні лікування таким, як був?” Я відповідаю їм: “Ні, ви не будете такими ж. Ви будете набагато сильнішими. Ви будете справжніми героями!”

Іноді може здаватися, що наші випробування зосереджені на тих сферах нашого життя і тих частинах нашої душі, з якими, схоже, ми менш за все спроможні впоратися. Оскільки призначеною метою цих

випробувань є зміцнення характеру, не дивно, що вони можуть бути дуже особистими, майже снайперські націленими на наші конкретні потреби чи слабкості. Нікому їх не уникнути, особливо святим, які прагнуть робити те, що правильно. Дехто зі слухняних святих може спитати: “Чому саме я? Я ж намагаюся робити все як слід! Чому Господь дозволяє, щоб це сталося?” Горно страждань допомагає очистити навіть найкращих зі святих, спалюючи жухелицю у їхньому житті та залишаючи чисте золото⁶. Навіть дуже багату руду слід очищувати, щоб позбутися домішок. Бути добрим гарно, але недостатньо. Ми прагнемо стати подібними до Спасителя, Який навчався, зносячи “муки, і страждання, і спокуси всякого роду”⁷.

Стежка Крімсона у Логанському каньйоні є одним з моїх улюблених місць для піших прогулянок. Основна частина стежки проходить вздовж вершин високих вапнякових скель. Звідти відкриваються прекрасні види на каньйон та розташовану внизу долину. Однак підніматися на вершини скель не легко. Людині доводиться постійно йти вгору і перед самою вершиною вона має долати дуже крутий підйом, а види каньйону сховані за самими скелями. Останній ривок абсолютно вартий зусиль, бо коли стоїш на вершині, види захоплюють дух. Єдиний спосіб побачити їх—це здійснити підйом.

Приклади з Писань та життя навчають, що доволі часто найстрашніші, найнебезпечніші випробування безпосередньо передують дивовижним подіям і надзвичайному зростанню. “За великою знегодою приходять благословення”⁸. Діти Ізраїля опинилися у пастці біля Червоного моря перш, ніж його

води розступилися⁹. Нефій зазнав небезпеки, гніву братів та численних невдач перш, ніж зміг здобути пластини з латуні¹⁰. Джозеф Сміт був подоланий злою силою, яка була настільки могутньою, що йому здалося, що він був приречений на раптове знищення. Коли він був майже ладен впасти у відчай, то спромігся заволати до Бога і в той самий момент йому явилися Батько і Син¹¹. Часто зацікавлені евангелією незадовго до хрищення зазнають протистояння і випробувань. Матері знають, що біль положів передуватиме диву народження. Раз за разом ми

бачимо чудові благословення на піках великих випробувань.

Коли моїй бабусі було 19 років, вона захворіла і стан її здоров'я дуже погіршився. Пізніше вона сказала: “Я не могла ходити. Моя ліва стопа втратила свою форму після того, як я провела у ліжку кілька місяців. Кістки були м'якими, як губка, і коли я торкнулася стопою підлоги, мене наче вразило електричним струмом”¹². Прикута до ліжка, у найважчі хвилини свого страждання, вона отримала брошури Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів і вивчала їх. Вона навернулася і

згодом христилася. Часто особливе випробування допомагає нам підготуватися до чогось надзвичайно важливого.

У вирі проблем майже неможливо побачити, що майбутні благословення є набагато величнішими, ніж біль, приниження чи лихо, яких ми можемо зазнавати в той час.

“Усяка кара в теперішній час не здається потіхою, але смутком, та згодом для навчених нею приносить мирний плід праведности!”¹³ Апостол Павло навчав: “Бо теперішнє легке наше горе достачає для нас у безмірнім багатстві слави вічної ваги”¹⁴. Цікаво, що Павло використав слова “легке горе”. І це казала людина, яка перенесла биття, каменування, корабельну аварію, ув'язнення та зазнала багатьох інших випробувань¹⁵. Я сумніваюся в тому, що багато-хто з нас назвуть наші страждання легкими. І все ж у порівнянні з отримуваними нами зрештою благословеннями і зростанням, як у цьому житті, так і у вічності, наші страждання дійсно є легкими.

Ми не шукаємо для себе випробувань, лиха й нещастя. Під час нашої особистої подорожі життям ми отримуємо їх рівно стільки, скільки буде достатньо для наших потреб. Багато випробувань є лише звичайними складовими нашого життя на землі, але вони відіграють дуже важливу роль у нашому розвитку.

Коли земне служіння Спасителя наближалось до кінця, Він зазнав найскладнішого з випробувань усіх часів—неймовірного страждання у Гефсиманії та на Голгофі. Воно передувало славетному Воскресінню і обіцянню, що всі наші страждання одного дня скінчаться. Його страждання були необхідною передумовою до порожнього гробу того

Великоднього ранку і наших майбутніх безсмертя та вічного життя.

Іноді ми прагнемо зростання без випробувань і бажаємо розвинути міць без будь-яких зусиль. Але зростання не досягнути, якщо йти легким шляхом. Ми чітко усвідомлюємо, що спортсмен, який уникає суворих тренувань, ніколи не стане спортсменом світового рівня. Ми повинні бути обережними, щоб не образитися на ті обставини, які допомагають нам набути рис божественності.

Жодне з випробувань і нещасть, які випадають на нашу долю, не є непідсильним для нас, оскільки ми маємо доступ до допомоги від Господа. Ми все можемо у Христі, який підкріплює нас¹⁶.

Одужавши після тяжкої хвороби, старійшина Роберт Д. Хейлз сказав на генеральній конференції наступне: “Кілька разів я говорив Господу, що справді навчився таким урокам, і що мені вже немає необхідності терпіти ще більше страждання. Такі благання здавалися марними, оскільки мені було дано чітко зрозуміти, що цей процес очищення і випробування мав продовжуватися до визначеного Господом часу та в Його власний спосіб. ... Я навчився тому, що не буду залишений наодинці, щоб зустріти дані випробування і скорботи, а мене будуть відвідувати ангели-хранителі. Вони приходили і деякі з них були майже ангели—лікарі, нячечки і, більш за все, моя ніжна супутниця

Мері. Час від часу, коли того бажав Господь, мене було втішено відвідуванням небесних духів, які принесли вітиху і вічну впевненість в час моєї потреби”¹⁷.

Наш Небесний Батько любить нас і ми “знаємо, що ті, які покладають надію свою на Бога, будуть підтримані в їхніх випробуваннях, і їхніх бідах, і їхніх скорботах, і будуть піднесені в останній день”¹⁸. Одного дня, коли ми потрапимо по той бік зависи, ми будемо бажати більшого, ніж слів, які хтось скаже нам: “Добре, ти впорався”. Натомість ми прагнемо, щоб Господь сказав: “Гаразд, [слуго] добрий і вірний”¹⁹.

Мені подобаються слова Павла: “Хто нас розлучить від любови Христової? Чи недоля, чи утиск, чи переслідування, чи голод, чи нагота, чи небезпека, чи меч?... ”

Бухарест, Румунія

Але в цьому всьому ми перемаємо Тим, Хто нас полюбив”²⁰.

Я знаю, що Бог живий і що Його Син, Ісус Христос, живий. Я також знаю, що з Їхньою допомогою ми можемо вийти переможцями з випробувань, які постають перед нами у цьому житті. Ми можемо стати подібними до Них. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. 1 Петра 1:6–8; Авраам 3:25.
2. Див. 1 Петра 2:20.
3. Див. 2 Петра 1:4.
4. Див. 2 Нефій 2:2.
5. Orson F. Whitney, in Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), 98.
6. Див. Ісаїя 48:10; 1 Нефій 20:10.
7. Див. Алма 7:11–12.
8. Учення і Завіти 58:4.
9. Див. Вихід 14:5–30.
10. Див. 1 Нефій 3–4.
11. Див. Джозеф Сміт—Історія 1:15–17.
12. Amalie Hollenweger Amacher, unpublished history in possession of author.
13. Євреям 12:11.
14. 2 Коринтянам 4:17.
15. Див. 2 Коринтянам 11:23–28.
16. Див. Филип'янам 4:13.
17. Роберт Д. Хейлз, “Завіт хрищення: бути в царстві та від царства”, *Ліягона*, січ. 2001, с. 6.
18. Алма 36:3.
19. Матвій 25:21.
20. Римлянам 8:35, 37.